قانون تجارت + اصلاحات و الحاقات بعدی

فصل سوم ـ چک - سوم

فصل سوم ـ چک

ماده 310

ماده 310 ـ چک نوشته است که بموجب آن صادرکننده وجوهی را که در نزد محال‌علیه دارد کلاً یا بعضاً مسترد یا به دیگری واگذار مینماید.

ماده 311

ماده 311 ـ در چک باید محل و تاریخ صدور قید شده و به امضای صادرکننده برسد ـ پرداخت وجه نباید وعده داشته باشد.

ماده 312

ماده 312 ـ چک ممکن است در وجه حامل یا شخص معین یا به حواله کرد باشد ـ ممکن است بصرف امضاء در ظهر به دیگری منتقل شود.

ماده 313

ماده 313 ـ وجه چک باید به محض ارائه کارسازی شود.

ماده 314

ماده 314 ـ صدور چک ولو اینکه از محلی به محل دیگر باشد ذاتاً عمل تجارتی محسوب نیست لیکن مقررات این قانون از ضمانت صادر کننده و ظهرنویس‌ها و اعتراض و اقامه دعوی ضمان و مفقود شدن

راجع به بروات شامل چک نیز خواهد بود.

ماده 315

ماده 315 ـ اگر چک در همان مکانی که صادر شده است باید تأدیه گردد دارنده چک باید در ظرف پانزده روز از تاریخ صدور وجه آن را مطالبه کند واگر از یک نقطه به نقطه دیگر ایران صادر شده باشد باید در ظرف چهل و پنج روز از تاریخ صدور چک مطالبه شود.

اگر دارنده چک در ظرف مواعد مذکوره در این ماده پرداخت وجه آن را مطالبه نکند دیگر دعوی او بر علیه ظهرنویس مسموع نخواهد بود و اگر وجه چک بی‌سببی که مربوط بمحال‌علیه است از بین برود دعوی دارنده چک بر علیه صادرکننده نیز در محکمه مسموع نیست.

ماده 316

ماده 316 ـ کسی که وجه چک را دریافت میکند باید ظهر آن را امضاء یا مهر نماید اگرچه چک در وجه حامل باشد.

ماده 317

ماده 317 ـ مقررات راجعه به چک هائی که در ایران صادر شده است در مورد چکهائی که از خارجه صادر شده و باید در ایران پرداخته شود نیز رعایت خواهد شد ـ لیکن مهلتی که در ظرف آن دارنده چک می‌تواند وجه چک را مطالبه کند چهار ماه از تاریخ صدور است.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/09